

Царскиятъ слуга се разтрепералъ и казалъ: —Имамъ умна щерка. Отъ нея научихъ това, което ми трѣбваше!

— А, така ли? — отвърналъ царьтъ. Искамъ да провѣря още еднѣжъ, дали е толкозъ умна! Дай ѝ тия три конеца! Тя трѣбва да ми изплете отъ тѣхъ една риза!

Царскиятъ слуга се прибралъ замисленъ въ кѣщи и казалъ на дѣщеря си заповѣдта на царя.

— О, това е много лесно! — извикала тя. Занеси на царя тия две клечки отъ метлата и му кажи, да ми направи отъ тѣхъ станъ и чакръкъ по-напредъ, че тогава ще му изтъка ризата!

Щомъ чулъ царьтъ този отговоръ, извикалъ очуденъ: „Я, гледай ти! Какъ го измисли!“ Тогава той извадилъ едно гърне безъ дѣно и рекълъ: — Занеси го на дѣщеря си и ѝ кажи да му зашие дѣно отвѣтре. Но така, че да не се вижда нито шевъ, нито бодъ!

Царскиятъ слуга се завърналъ замисленъ въ кѣщи и предалъ на дѣщеря си царската заповѣдъ.

— Отиди при царя съ гърнето и му кажи, —

рекла тя — да го измѣри отвѣтре. Безъ мѣрка никой не шие!

Когато царьтъ чулъ отговора ѝ, извикалъ: „Чудно момиче!“ Обърналъ се къмъ слугата си и му рекълъ:

— Иди и кажи на дѣщеря си да се яви при мене! Но нека дойде нито пешъ, нито

съ кола, нито да еъзди. Да ми донесе нѣщо, което е подарѣкъ и не е подарѣкъ!

